

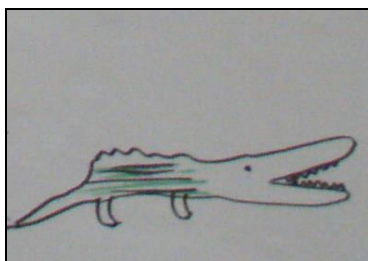
Οι περιπέτειες των πουλιών στη λίμνη Κουρνά

(Παραμύθι δημιουργημένο από τα παιδιά του Παιδικού Σταθμού «Παιδικό Χαμόγελο»,
Εκπαιδευτικός: Αλέξανδρος Πανταζής, Ρέθυμνο 2013)

-«Καλημέρα αράχνη!»

Είπε λαχανιασμένος στην καλύτερή του φίλη ο κροκόδειλος.

-«Είδα τα πουλιά της λίμνης, δεν είναι πολύ καλά...»

«...και πηγαίνουν μέσα στις φωλιές τους, γιατί ξαναγύρισε ο χοντρός, περίεργος βάτραχος!»

Στη λίμνη του Κουρνά πάντα επικρατούσε ησυχία, αλλά τις τελευταίες ημέρες ξαναγύρισε ο χοντρός βάτραχος που χαλάει τις φωλιές των πουλιών και τρώει τα μωρά και τα αυγά τους.

-«Σε προειδοποιώ φίλη μου, να πας αλλού να φτιάξεις τον ιστό σου για να μην καταστρέψει το σπίτι σου ο βάτραχος και εγώ θα πάω να το πω και στα άλλα πουλιά στην απέναντι όχθη της λίμνης για να γυρίσουν στις φωλιές τους και να κρύψουν τα μικρά τους»

Ο κροκόδειλος που ήταν πρώτος στο κολύμπι με μιας έφτασε στην απέναντι όχθη.

-«Αγαπητά μου πουλιά σας προειδοποιώ να πάτε στις φωλιές σας γιατί εμφανίστηκε ο χοντρός βάτραχος!»

-«Ευχαριστούμε κροκόδειλε! Θα κρύψουμε τα πουλάκια μας, θα γυρίσουμε στις φωλιές μας!»

Τα πουλιά ήταν λυπημένα, περνούσε ο καιρός, περνούσε και δεν ακουγόταν κανένα πουλί πια στη λίμνη. Όσπου μια ημέρα μαζεύονται όλα τα πουλιά για να συζητήσουν...

-«Δεν πάει άλλο, πρέπει να αφήσουμε τη φωλιά μας για να ψάξουμε για φαγητό! Πρέπει να φύγουμε, θα χαλάσουμε τις φωλιές μας και θα φύγουμε!»

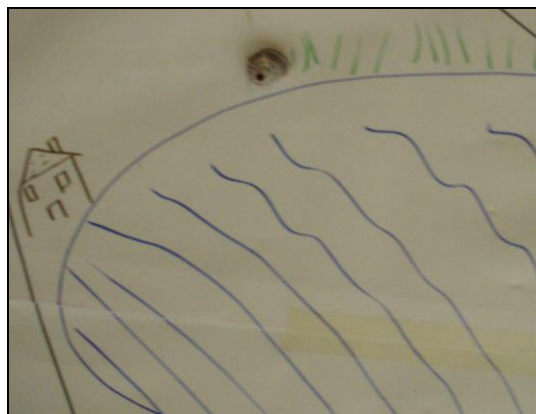
-«Και που θα πάμε;»

-«Να πάμε σε μια άλλη λίμνη!»

-«Όχι, γιατί είναι μακριά και φοβόμαστε, ας πάμε στα ψηλά βουνά να αποφύγουμε τον κίνδυνο»

-«Και τί θα τρώμε;»

-«Θα πάμε να βρούμε τον σοφό παππού που μένει στην καλύβα στη άκρη της λίμνης. Αυτός θα μπορέσει να μας βοηθήσει»

Τα πουλιά πήγαν στον παππού και μόλις του είπαν το πρόβλημά τους, εκείνος παίρνει την μαγκούρα του, ψάχνει και βρίσκει το μαγικό φυτό που φτιάχνει μόνο του φαγητό για τα πουλιά και τη μαγική πέτρα που αν τη βάλεις στο έδαφος ξετρυπώνει τα σκουλήκια.

Μόλις τα πουλιά πήραν το μαγικό φυτό και την πέτρα, ξεκίνησαν για την κορυφή του βουνού.

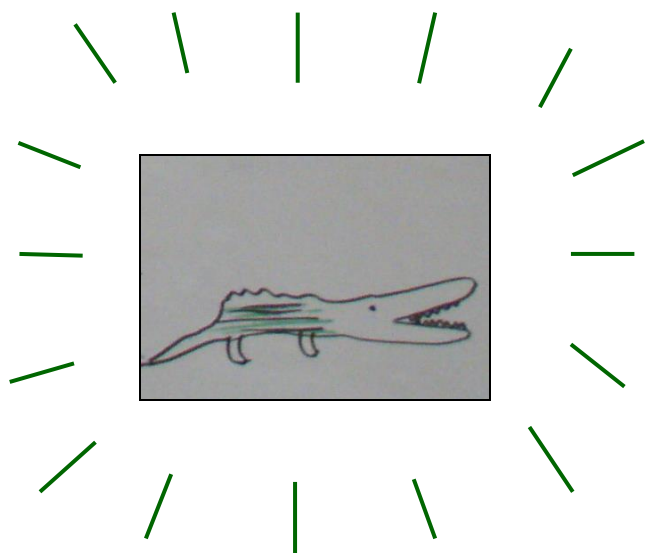
Ο βάτραχος ήταν τόσο θυμωμένος με τα πουλιά που έφυγαν, που άρχισε να τρώει όλα τα έντομα και να πίνει το νερό της λίμνης. Έτσι, σε λίγο καιρό, στην λίμνη έμειναν μόνο ο κροκόδειλος, η αράχνη, ο βάτραχος και ο σοφός παππούς.

Μια φορά την εβδομάδα ένα πουλί κατέβαινε από το βουνό και ρωτούσε τον κροκόδειλο αν έχει φύγει ο βάτραχος. Και η απάντηση ήταν πάντα η ίδια: «Όχι...».

Όσο περνούσε ο καιρός, ο κροκόδειλος στεναχωριόταν όλο και περισσότερο.

-«Πώς άφησα τα πουλιά τόσο καιρό μόνα μακριά από τη λίμνη; Θα πάω εγώ να σταματήσω τον βάτραχο, είμαι το πιο μεγάλο ζώο στη λίμνη! Θα πάω να τον διώξω!»

Όταν ο κροκόδειλος –που δεν ήταν καθόλου δειλός- έφτασε εκεί που ήταν ο βάτραχος, τρόμαξε όταν είδε δύο αντί για ένα βατράχους.

Παρόλα αυτά με θάρρος ρώτησε:

-«Γιατί χαλάτε τις φωλιές ; Γιατί τρώτε όλα τα έντομα;»

-«Γιατί πεινάμε, δε μας νοιάζει που έχουν φύγει όλα τα πουλιά» απάντησαν οι βάτραχοι βγάζοντας μεγάλη γλώσσα!

Τότε ο κροκόδειλος θύμωσε και δάγκωσε τον ένα.

Οι βάτραχοι πήδησαν μακριά και φώναξαν:

-«Θα πάμε και θα ενώσουμε τα δύο μαγικά κόκκαλα ώστε να ξυπνήσει ο δεινόσαυρος που κρύβεται στον βυθό της λίμνης!»

Ο κροκόδειλος γύρισε αναστατωμένος στην αράχνη.

-«Τον έδιωξες;» ρώτησε εκείνη

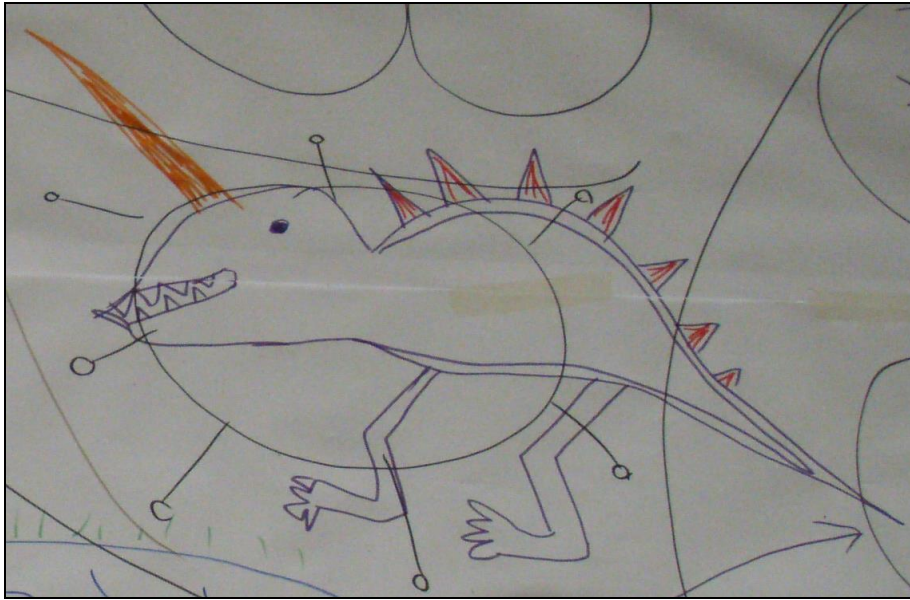
-«Όχι, ήταν δύο και όχι ένας! Τον δάγκωσα αλλά μου γλύτωσε. Φεύγοντας είπαν για δύο μαγικά κόκκαλα που θα ξυπνήσουν ένα δεινόσαυρο!..»

Η αράχνη ήξερε καλά αυτή την ιστορία. Είπε στον κροκόδειλο:

-«Αν είναι έτσι, τότε γρήγορα πρέπει να ψάξουμε για το κόκκαλο του πιο ηλικιωμένου, ιερού πουλιού της λίμνης. Αν το βρούμε, τότε μπορεί να εμφανιστεί ο πιο παλιός κύκνος και να μας βοηθήσει»

Έτσι η αράχνη με τον κροκόδειλο έψαχναν για το ιερό κόκκαλο.

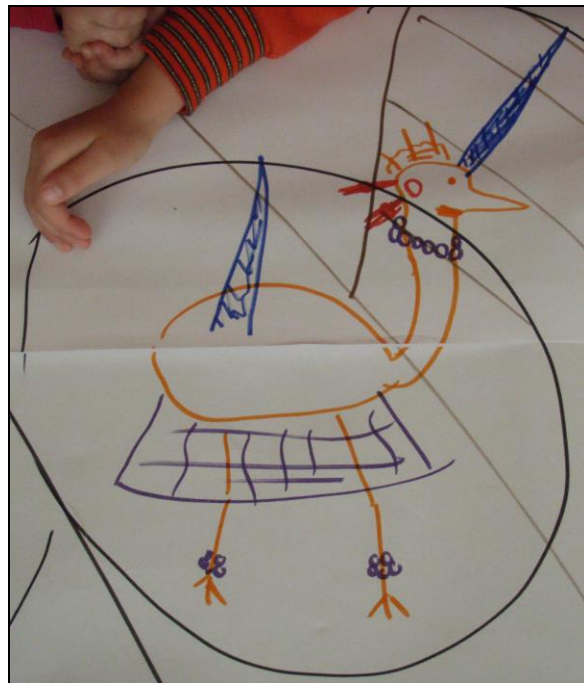
Οι βάτραχοι από την άλλη έψαχναν για πολλές μέρες και τέλος βρήκαν τα δύο μαγικά κόκκαλα. Όταν τα ενώσανε ένας δεινόσαυρος εμφανίστηκε μέσα από τη λίμνη. Είχε ένα μεγάλο κέρατο στη μέση στο κεφάλι του και μια φοβερή φωνή που τρόμαξαν όλοι. Περιπατούσε και τσαλαπατούσε τα πάντα. Έσπαγε τα δέντρα με τη πατούσα του και έπινε το νερό της λίμνης.

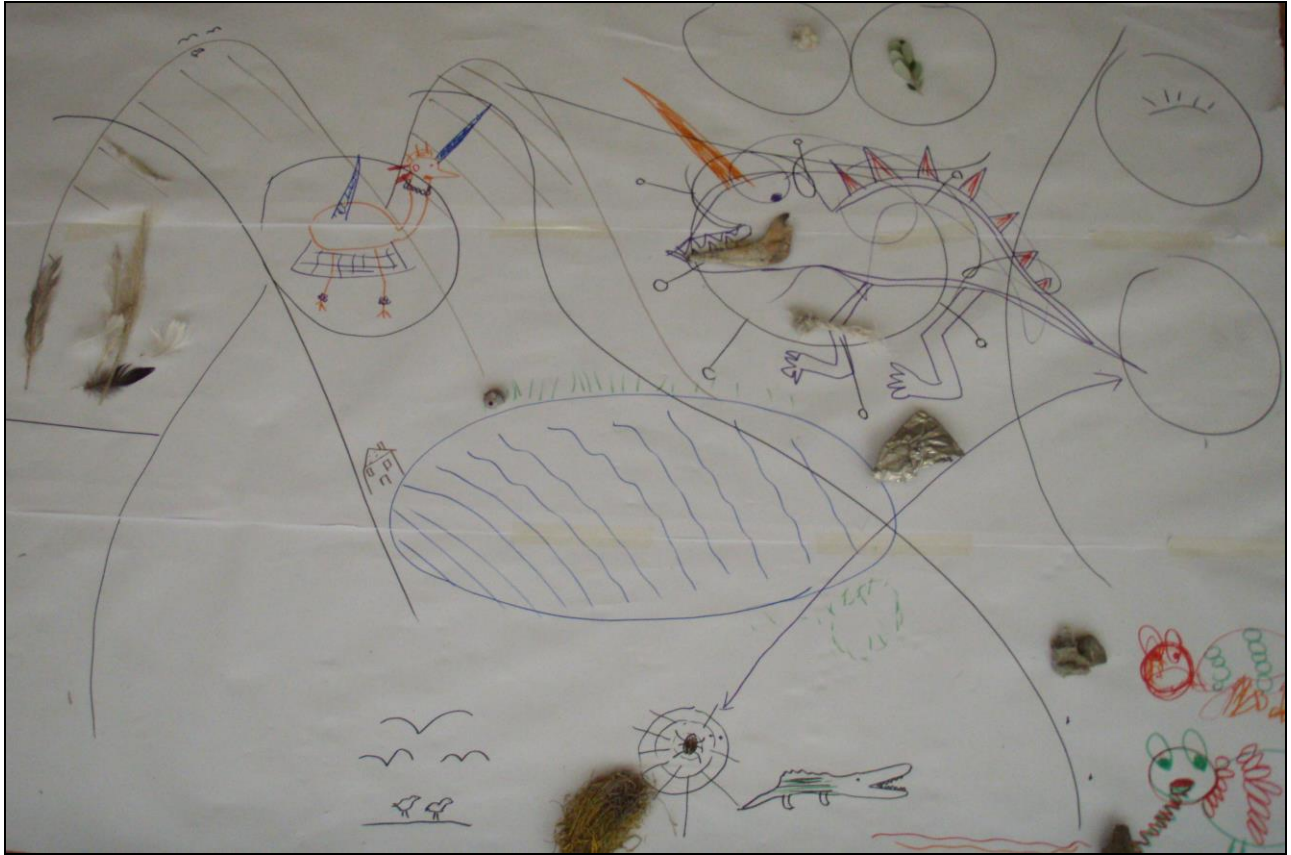
Αφού είδε ότι δεν υπήρχαν καθόλου πουλιά, αποφάσισε να ανέβει στο βουνό, να τα πιάσει και να τα φάει.

Όμως, καθώς ο δεινόσαυρος ανέβαινε την πλαγιά του βουνού, συνάντησε τον πιο παλιό κύκνο.

Ο πιο παλιός κύκνος είχε μουστάκι, φορούσε φούστα και βραχιόλια στα πόδια του, κολιέ, σκουλαρίκια στα αυτιά του, είχε κοτσίδα και δύο κέρατα. Το ένα κέρατο βρισκόταν στο κεφάλι.

Ο δεινόσαυρος κοντοστάθηκε. Όταν προσπάθησε να περάσει, άρχισαν να τσακώνονται.

Την ώρα που πολεμάγανε, η αράχνη τύλιξε τα πόδια του δεινόσαυρου με τον μαγικό ιστό της. Ο κροκόδειλος δάγκωσε το δεινόσαυρο στην ουρά και ο κύκνος με το κέρατό του, τσίμπησε στο πρόσωπο το δεινόσαυρο και του πήρε το ένα κόκκαλο. Ο δεινόσαυρος διαλύθηκε.

Έτσι, τα πουλιά γύρισαν στη λίμνη και ξαναέφτιαξαν τις φωλιές τους.

Ο κροκόδειλος με την αράχνη και τον πιο παλιό κύκνο βρήκαν τους βατράχους. Ο κύκνος τους τσίμπησε με το κέρατο στον ποπό και τους είπε:

-«Καλά να πάθετε, να μάθετε τρόπους, να μην είστε κακοί και να μην θέλετε την λίμνη μόνο για εσάς»

Τα πουλιά άρχισαν ξανά την ζωή τους στη λίμνη. Οι βάτραχοι έμειναν κοντά στην καλύβα του παππού ο οποίος τους έβγαζε νερό για να πίνουν κάθε μέρα. Από τότε δεν ξανά ενόχλησαν κανέναν στη λίμνη.